

SITTER PÅ EN KULLE	2
DESIGNATION	3
DESPERAT YELLING	4
DEN SJUKES FRAMTID	5
LEVE TOMHETEN	6
NÄKTERGALEN	7
DAEMONICUS	8
KÄRLEK	9
EXISTENCH	10
PRIVILEGE	11
BLOMMAN	12
TOTALITÄR	13
THE EYE	14
ILLUMINATI	15
KRIGET	16
NÅGON	17
ENSAM	18

Sitter på en kulle

Sitter på en sten och blickar ut över en höjd
Funderar på hur livet skulle te sig
Om man inte för alltid var av fruktan böjd
Vad som skulle ske ifall man inte jämt var vresig och butter
Kanske livet skulle vara en fröjd?

Men, ack hur skall man kunna veta
svaret på denna fråga som en länge har förtretat
Grubblar som vanligt varje dag
Medan ens framtid för alltid känns vag

Man har många gånger frågat sig varför
man valt denna väg nedför en kulle som livet rulla utför
Efter svarta dagar kommer efter svarta dagar
Medan jag för all tid ett vagt mål jagar

Designation

As I watch the fear in my eyes
I feel drawn into a pool of rays
From which a little face
Are looking upon me saying
That I could be a marvellous ace
To you it might seem like lying
But it's not since it's what
I do to stay alive and well for all that

Adult times are most difficult at times
So sometimes I wish that I could just
Turn to the occult
Leaving nothing but the most necessary thing at hand
To escape the empty future in this land
Am I so strange though?
Because through life we all flow
Without any means of control
Except some harassments from a state
That has yet to meet its fate
Or for that particular hole
A protective role

Sightings of the blindfolded masses
Not knowing for whom they sacrifice their asses
Is nothing more than a story most commonly told?
Yet vaporized through times fold
Even I know that there sometimes are no choices
But yet I don't understand why we would give up our voice

It's not as if you're sacrificing yourself
For some common good
Or for that matter, a mythic god
As in biblical stories told
It's more like you're betraying the values that you once felt
And put yourself on a pedestal or shelf

This cannot be good enough for me
Since the only thing I ever wanted is to be free
So I leave you now with a notion
And hope that it has set some thoughts in motion...

Desperate yelling

Past offerings has yet to get us somewhere
Some place like heaven out there
But we're refused and mocked of our true fate
That is not to annihilate
Even if we so been told
Strongly and so bold
By men wearing suit's and ties
Or rags and thinking they're walking on rays

Fear not, or behold the future that has yet to be seen
Just envisioning it sometimes makes me so keen
For what is our true fate, if not freedom?
A hollow taste of commercialism and boredom?

Den sjukes framtid

Hörde talas om en framtid en gång
Men vad den bestod av förutom tvång
Har ej till mig blivit förmedlat
Frihet säger de som golas
Till dessa ställer jag blott en fråga
För vad är det man skall sitt liv våga
I en framtid där frihet stavas
”Arbeit macht frei” och nagelfaras
som något onaturligt förutom för
giriga företag, vilkas framtoning gör att mängder dör

Med Isis i ena örat och Melvins i det andra
Börjar tankarna i andra banor att vandra
Kanske är inte vårt samhälle det bästa
Och dess avsikter förmodligen inte de värsta
Men något har med tiden blivit väldigt fel
Kanske på grund av att man inget kan göra utan en massa vel?

I detta samhälle känner jag mig som en sjuk man
Trots att jag inte har tankar som aldrig närt någon an
Framtid verkar inte finnas
Utan endast genom brutalitet kunna bringas
”Viva la revolución” är idag bara ett ord
som blivit ett lätt byte för makt och själens mord
Bränn din själ
Låtsas att du vill väl
Men inget kommer att ändras så länge den sjukes framtid
Är försvunnen bland en dimma i dåtid

Leve tomheten

Leve tomheten, ett eko av en ihålig fras
Ett eko av frånvarande liv utan extas
Leve tomheten, som gör mig fri
Leve tomheten, för allting kommer omkring finns det inte vi

Leve tomheten, som är till besvär
Lever tomheten i denna tid som skola utvecklats sedan tertiär
Leve tomheten, ty den är del av en frihet
En frihet att göra och handla utan beroende av

Leve tomheten i ett sönderfräckt skal av cynicism
Eller kanske i ett drag av blåögd kommunism
Lever tomheten även i en värld där alla är fri
Även i en värld där alla kan vara vi?

Leve tomheten för trots allt gör den mig fri
Leve tomheten, då den inget uppväger för mig
Lever tomheten i en takt...
Lever tomheten, utbränning av all makt

Leve tomheten, min kompanjon
Leve tomheten, den skapande kraft som gör mig till ett dårhushjon
Lever tomheten, så var på din vakt
Ty fylligheten är ett tecken på makt

Leve tomheten, den smärta som är min
Leve tomheten, för alltid den egna fåfångans starka jalusi

Näktergalen

En morgon när man vaknar
Ett underligt ljud man anar
En fågels röst så stark så glad
Så fri av dysterhet och dystopi
Är dess liv verkligen så långt från vi?

Daemonicus

Med blott en tanke
Sitter jag här i min mörka vrå
Gravt bekymrad över en verklighet
Där jag ej känner någon plats
Eller ej något kan förstå

Ack vore väl
Att känna en sten lyfta från en tung själ
Eller att släppa in luft i mitt hjärta
Och äntligen känna mig fri från denna stela monotoni

Kärlek

Mången gång har jag försökt att se
Men ack ve
När jag blickar utför ändlösa slätter
Jag vet åt vilket håll det vetter
Ty jag för alltid befinner mig i trångmål
När det gäller att beskriva det som för många är ett stort mål
Kärleken, denna duva som många ärar
Kanske på något ruva som för förfärrar
Kärleken eller ett liv av tomhet?
Varför är det ingen som vet?

Svaret på denna enkla fråga är det simplaste
Ting och mig till bra svar ingen kan råda
Förvirring över vad som sker i dess namn
Ty när man tittar och ser
Känns inte som en trygg hamn
Är det något fel på mig som känner sig så osäker
Eller är tomheten likt när man någon vräker

En effekt av att man offrat för att
Kunna känna kreativa själars glöd
Är det därför man alltid tycks
Befinna sig i själslig nöd?

Existench

För oss som i relationens mörker
En natt utan slut och utan början
Är våren en av de svåraste tider
Då man länge och mycket lider
I en tid då bar mark blottas
Det ofta i själen river av tomhet
Och längtan efter det som ur sitt ide återkommer

Är det som de säger enträget att
Det gör ont när knoppar brister och
Man påminns om de korta tidsfrister
Som naturen eller någon skapare satt?
Varför bromsar man ett liv när man för
Evig tid kunde på ett sätt där man
Ej känner brister?

Är det ytliga viktigare än ett vacker inre
Eller är det detsamma och bara en fråga om preferenser
Är ens liv styrt av öde eller de referenser som
Skaffade sig när man som ung och dum kände sig
Som stadens kung?
När man sedan växer upp och se slottets portar
För barbarernas horder störta vill man blott en fråga framföra
Vad har jag egentligen här att göra?

Privilege

Once love to me was described
Like something that a doctor would prescribe
But I'm doubtful of this story commonly told
Can something that causes such waste when it's unfold?
Be the solution to the problems empathized
And if it's so beautiful and a cure to the mind to well fed
Why is it then just a privilege for a happy few?
And not a rule to make things better and more efficient too?

Might it be that I'm insane
That I waste my life in vein
When I cannot see the purpose
Of a privilege acting as such an overdose
Is it just a myth that I'll never understand
Or is it something in common hand
I fear that I'll never know
Maybe the stakes are just to low
For the perfectionist in me
To try to see
The point in a life half filled with agony
And sparsely filled with happiness
In a strange and unforgiving mess

Blomman

Likt blomman på ängen blir man tagen på sängen,
Av den dystra verkligheten så långt ifrån härligheten,
Lite dyster denna klagosång kan tänkas vara men tänk efter en gång,
Vakna upp ur denna ändlösa sömn har varat i en tid av evigt glömn.

Totalitär

En skorrande röst ekar i högtalarsystem
Med order efter order för en framtid som gynnar vem?
I varje hörn och på varje gata står de på stativ
Ett inslag av mörker i en tid där det tagits alltför många liv.
Någonstans under all kontroll finns det en kontaktyta som träffar ett liv
Som idag ser ut som högsta vinsten eller en väldigt lyckad pokergiv.
Kritiker tystas utan att någon vågar ställa denna fråga
Varför alla numera saknar varje form av sisy eller på svenska tåga?
Vad är det för tid vi lever i?
Längst upp på en mur sitter resterna av ett plakat, markerat av ett livshaveri...
Med texten visa mera tåga, annars gräver du din egen grav utan att någonsin leva våga...

The Eye

Once there was a time, when through my eye I saw a happy world align...
Young and wise, and not to this extreme depth filled with despise...
I thought the future would marvels behold and that they were soon to be unfold...

But through the years the vision of the eye got dimmer as the future failed to glimmer...
Like a poet raving mad the eye got to know itself so filled with tears and sad...
For the future didn't behold any of these visions in brave stories told...
Forgery and madness was all that was to be found as the eye aged with sadness...
Beneath the earth as result of a self inflicted wound the eye was lowered under the burial mound...
The last thing envisioned in the eye was the tears of goodbye asking the eternal question why?

As a part of the grave the eye was frustrated at seeing the world enslave creatures of different forms by forcing some kind of disgusting norms...
The eye never saw anything of value in its brethren sorry and sad that life wasn't valued ever...
The eye went back to sleep and no longer bother us with a carrier and nothing but impaling rushes filling our lives as such...

Illuminati

I årtal har vi alla letat efter något som många har anat men få har vetat...
Illuminati detta svart berg sänker mången progression i sitt svart härg...
Inte för att vi entydigt veta att det förhåller sig så överallt tom på Kreta...
Illuminati är i stället en tyst överenskommelse att hindra det vi en dag faktiskt borde
förmimma...

Kriget

Med tomma blickar de strider
I en tid av väntan vårt samhälle lider
En kamp för något som ingen begriper
För frihet säger de för att visa ett flin likt ”the Grim Reaper”
En diktator har fallit javisst
Men vad spelar det för roll när man i kampen mot denne har blivit fascist
En diktator har fallit javisst
Tyvärr skall det visa sig vara en dyrköpt tidsfrist
För så länge mänskligheten bråkar om dumheter orsakade i all hast
Så är kriget alltid med oss som en gast

Någon

Jag hör någon banka i mitt tak
Frenetiskt och intensivt likt en man som glider iväg under och ifrån en isvak.
Bankandet hörs tydligt och klart
Utan slut och utan start
Vad det är som händer frågar jag mej?
Vem är det som lägger ner sådan energi så att jag sover ej?

Ensam

Släpper ner ett mynt i trasig telefonautomat
Lyfter luren för att höra mig själv i kvadrat
Ett slags bekräftelse på min ensamhet
Då detta är det enda sätt att för samtal på som jag vet
På handdatorn flimrande skärm i min hand visas bilder från ett förhållande som snart skulle
övergå i en historia om en döds vållande
Detta enkla men brutala sätt att skildra